

جاذبه‌های آذربایجان شرقی؛ سفر به تاریخ در یک هوای دلپذیر تابستانی

این روزها که بیش تر شهرهای کشور گرم ترین روزهای خود را تجربه می کنند، اینجا در استان آذربایجان شرقی می توان به همراه یک نسیم خنک، به عمق تاریخ سفر کرد.

این روزها که بیش تر شهرهای کشور گرم ترین روزهای خود را تجربه می کنند، اینجا در استان آذربایجان شرقی می توان به همراه یک نسیم خنک، به عمق تاریخ سفر کرد.

خبرگزاری مهر، گروه استان ها – بهنام عبداللهی: حالا که گرما ایران را در آغوش گرفته، باید به آذربایجان شرقی و تبریز سفر کرد. حالا که فراموش مان شده چگونه با نسیم صبح گاهی می شود بیدار شد و با خنکی آخر شب به خواب رفت.

آذربایجان شرقی جاذبه های تاریخی، فرهنگی و گردشگری بسیار زیادی دارد اما این روزها آب و هوای نسبتاً ملایم و خنکش در مقایسه با دیگر نقاط ایران که گرم ترین روزهای سال شان را تجربه می کنند، بهانه و دلیل خوبی برای سفر به این استان است.

سهند و دامنه هایش

الغیای سرما از اینجا آغاز می شود. شاید در کمتر کشوری بتوان جایی پیدا کرد که در گرم ترین فصل سال و در مجاورت با نقاط گرم، هوای سردی داشته باشد؛ آن قدر که مجبور شوید کاپشن به تن کنید و حتی برف را ببینید که جلوی راهتان سبز می شود.

سهند نام قله و رشته کوهی آتشفشانی در جنوب تبریز، غرب بستان آباد، شمال مراغه و هشترود، و شرق آذرشهر، عجب شیر و اسکو، در مرکز استان آذربایجان شرقی است. این رشته کوه دارای ۱۷ قله با ارتفاع بیش از ۳۰۰۰ متر است که بلندترین آن ها قله کمال (قوچ گلی داغی) ۳۷۰۷ متر بلندی دارد و مرتفع ترین نقطه استان محسوب می شود که در محدوده شهرستان بستان آباد قرار گرفته است.

سهند که یکی از مهم ترین کوه های آتشفشانی خاموش ایران به شمار می رود به دلیل انبوهی گیاهان، چمن زارها، گلزارها و مراتع در آن به عروس کوه های ایران مشهور شده است؛ چراکه سطح تمام مناطق این رشته کوه پوشیده از سبزه است. کوه های کمال، جام، سهند، سلطان، دمیرلی، آغ داغ، موتال داغی، شیر داغی، حرم داغی، گیرو داغی، آتاشان، درویش از مهم ترین قلل رشته کوه سهند محسوب می شوند.

در دامنه های کوهستان سهند، زیباترین دره های آبرفتی همراه با روستاها، باغ ها و کشتزارها، جلوه هایی شگفت پدیدآورده است.

البته هوای مطلوب تابستانی را در همه جای آذربایجان شرقی به ویژه در جاذبه های تاریخی و گردشگری آن می توانید حس کنید.

بازار تبریز، زنده ترین موزه دنیا

آذربایجان شرقی از آن دسته استان های ایران است که همواره به خاطر تاریخ عمیق، زیبایی و پاکیزگی، فرهنگ و هنر اصیل و مردمان مهمان نوازش در مجامع بین المللی مطرح بوده است و اگر بخواهیم متنی برای ثابت کردن زیبایی و دیدنی بودن این استان بنوسیم، قطعاً مهر و امضای مکان های بسیاری گواه صحبت های ما خواهند بود.

یکی از این جاذبه ها، بزرگ ترین بازار سرپوشیده جهان است که به نوعی دالان ها و کوچه های آن، شاهرگ های شهر تبریز تلقی می شود. بازاری که به اندازه تاریخ تجارت این سرزمین طولانی و بزرگ است و می توان گذر عصرها و قرن ها را در آن با وضوح دوربین های امروزی دید. بازار سرپوشیده تبریز که مدت ها پیش به عنوان بزرگ ترین بازار مسقف دنیا، در سازمان یونسکو ثبت جهانی شده، پر است از آدم هایی که بیش از مغازه هایشان جذاب هستند.

با اینکه هنوز مغازه‌ها، تیمچه‌ها و راسته‌های این بازار رنگ و بوی قدیم‌الایام را دارند ولی تنوعی که در نوع محصولات فروشی مغازه‌های آن است، بسیار زیاد بوده و کسی که وارد آن شود، محال است دست خالی برگردد؛ چراکه سیر طولانی در بازار تاریخ تیریز، آدم را گرسنه و راهی یکی از غذاخوری‌های سنتی در آن می‌کند.

این بازار در گذشته‌های دور و به عبارتی از صده چهارم هجری به دلیل قرار گرفتن در مسیر جاده ابریشم، گذرگاه بسیاری از تجار خارجی و به عبارتی ورودی کشورهای همچون کشورهای اروپایی بوده که به گفته تاریخ دانان، بزرگ‌ترین علت رونق این بازار همین است.

تیریز، شهر موزه‌ها

اگر گذرتان به تیریز افتاد و از تیریزی جماعت آدرس یک موزه خوب را خواستید، مطمئن باشید آدرسی که دریافت می‌کنید شما را به جایی در مرکز شهر به نام موزه قاجار خواهد برد. این موزه که به نام خانه امیرنظام گروسی نیز شناخته می‌شود با ساخت و معماری کم نظیرش، یکی از بهترین عمارت‌های تاریخی ایران به شمار می‌آید که راوی یک دوره مهم از تاریخ ایران یعنی دوره قاجار است.

بی شک اگر کسی در کتاب‌ها یا فیلم‌ها درباره دوران قاجار مطالعه نداشته باشد، با یک گشت کوچک در این موزه، حتی به جزئیات زندگی آدم‌ها و اهالی دربارهای قاجاری پی خواهد برد. این موزه به تازگی با گسترش حیاط خود، به پارک موزه‌ای بی نظیر تبدیل شده است که همه روزه میزبان تاریخ‌دوستان از سرتاسر ایران و جهان است.

در واقع موزه قاجار، یک مقدمه کوچک بود تا بتوانیم وارد این بحث بشویم که تیریز شهری است پر از موزه‌های تخصصی که هرکدام به دوره و یا به شاخه‌ای از تاریخ این سرزمین می‌پردازند.

موزه مشروطه، موزه سنجش، موزه قرآن و کتابت، موزه محرم، موزه ادبی شهریار، موزه شهدا ۲۷ دی، موزه آرامنه و hellip; از نام‌شان پیداست هرکدام به تاریخ یک مقطع یا پدیده پرداخته‌اند که در مجموع می‌توانند تیریز را به راوی صادق تاریخ بدل می‌کنند.

یکی از همین موزه‌های تیریز که از اهمیت بیش‌تری برخوردار است، سایت موزه عصر آهن است. البته اهمیت آن به دلیل زیبایی یا دلنشینی آن نیست، بلکه مدیون بودن تاریخ تیریز به پیدایش این موزه، آن را در صدر مهم‌ترین موزه‌های تیریز بلکه ایران قرار داده است.

در دهه ۷۰ وقتی یکی از شرکت‌های مهندسی مشغول اجرای یک طرح در حوالی مسجد کبود تیریز بود، به گورهایی برخورد که پس از بررسی باستان‌شناسان و کنکاش‌ها و زحمات فراوان، تاریخ تیریز را به ۵۰۰۰ سال افزایش داد. عصر آهن دارای ۲۸ گور است که جسد‌های آن یک فصل جدید از تاریخ تیریز را باز کرده‌اند.

مسجد کبود؛ فیروزه جهان اسلام

نام فیروزه جهان اسلام آمد: مسجد کبود تیریز. چنانچه از صفت زیبایش پیداست، این مسجد علاوه بر اینکه رابطه‌ای معنوی با اسلام دارد، از یک رابطه ظاهری نیز برخوردار است. کاشی‌ها و گچ‌کاری‌هایی که به قوه معماری اسلامی یک مسجد بسیار زیبا را فراهم آورده، در طول تاریخ پرفراز و نشیب تیریز، لرزه‌های محکمی را به تن خود دیده است ولی از آنجایی که از استحکام مردان این سرزمین ارث برده، همچنان پابرجاست و به عنوان نماینده‌ای از تاریخ زیبای اسلامی در یکی از خیابان‌های قدیمی تیریز زندگی می‌کند.

یکی دیگر از مکان‌هایی که همه می‌دانند زیر متن اثبات زیبایی تیریز را هزار بار امضا می‌کند، ائل‌گلی است. همان جایی که با نشأت از اسمش همه مردم آن را می‌شناسند. حتی شاید اولین مقصد مسافران در تیریز همین ائل‌گلی است و از آنجایی که گل یا همان استخر وسط این باغ زیبا مدت‌هاست در کتب و فضاها مختلف به عنوان نماد تیریز شناخته می‌شود شاید خوب نباشد که فقط آنجا را در توصیف تیریز به کار ببریم بلکه ائل‌گلی است که زیبایی و سبزی رگ‌های تیریز را تداعی می‌کند.

همه این مکان‌های گردشگری که نام برده شد، متعلق به تیریز بودند، و تیریز خود در استانی ساکن است که هریک از

شهرستان هایش به نسبت خود از تاریخ و تمدن و مکان ها و جاذبه های گردشگری زیبایی برخوردارند. حتی این استان با داشتن جاهایی مثل کندوان به عنوان یکی از جاذبه های طبیعی دیدنی در جهان مطرح می شود.

سفر به کندوان

پا به کندوان که می گذاریم، خانه های یک شکل و یک رنگی به چشم می خورد که در دل کوه، مانند کندوهای عسل لانه ای هستند برای زندگی انسان های یکرنگ و غریب دوست و مهربان. کندوان که در حوالی اسکو جای گرفته، نه تنها دیدنی است، بلکه فهمیدنی نیز است. باید فهمید که اگر انسان بخواهد می تواند حتی کوه ها را برای خود پناهگاه قرار دهد و زندگی کند.

کمی آن طرف تر جلفا و منطقه آزاد ارس بر پیکره این استان جای خوش کرده است. جایی که کم کم نه تنها مسافرانی که به تبریز می آیند به آنجا سر می زنند، بلکه مسافرانی که این منطقه می آیند موقع گذر، تبریز را نیز می بینند. آسیاب خرابه و کلیسای سنت استپانوس از جاذبه های کهن این دیار است ولی کسی که به منطقه آزاد ارس سفر می کند، هرگز بر بازارهای مدرن و پیشرفته و گردشگرطلب آن چشم نمی بندد.

ارسباران، شمال کوچک در آذربایجان

استان ما همچنین یک شمال کوچک در دل خود دارد: کلپیر. درمورد این شهرستان سبز و بهشتی آذربایجان شرقی کافی است به نظر دو گردشگر خارجی اکتفا کنیم.

یک گردشگر کانادایی کلپیر را اینگونه توصیف می کند: «شهری دورافتاده و خواب آلود در میان کوه های سر به فلک کشیده ای که قله هایشان در زیر مه غلیظ از دیده پنهان شده اند»؛ مکانی است عالی؛ به طراوت و سر سبزی انگلیس و ورای ذهنیت ما از طبیعت کویری و خشک ایران.»

همه این ها که گفتیم، خود جزئی کوچک از ایران متحد ۳۱ استانی است. ایرانی که به هر استانش سفر کنیم، با چنین پدیده ها و جاذبه های گردشگری نابی مواجه می شویم که می توانند یک تابستان متفاوت را برای مان رقم بزنند.